

žarek dobrote

11/XI
november
2013

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Verjamem vate - zaupam sebi - ljubim dobroto v tebi in sebi

V LUČI STROKOVNOSTI

4 ••• Znam postavljati meje?

MEDGENERACIJSKA SOLIDARNOST

5 ••• Medgeneracijska družina

7 ••• Nage oblačiti

8 ••• UMETNIKI ZA KARITAS v Bruslju, z geslom »Pridite in pogledajte«

CELJE

10 ••• Brezplačno osebno svetovanje, svetovanje ob pomoči žrtvam nasilja in mamine urice

10 ••• Izobraževanje za sodelavce ŽK

10 ••• Pripravili smo srečanje s centri za socialno delo

11 ••• Letovanje starejših ŠK Celje

KOPER

11 ••• Srečanje KBBI v Vipavskem Križu

LJUBLJANA

12 ••• Srečanje bolnih, invalidov in starejših v Rovtah

13 ••• Četrtekovi izobraževalni večeri za prostovoljce ŽK

13 ••• Jesenska pomoč

14 ••• Počitnice sodelavcev Karitas v Portorožu

14 ••• Spomini s počitnic družin

MURSKA SOBOTA

15 ••• Bogato duševno letovanje v Portorožu

15 ••• Napovednik

17 ••• Mednarodni seminar Karitas proti trgovini z ljudmi, brez meja, brez okov

18 ••• Umetniki za Karitas v Bruslju, srcu Evrope

19 ••• Pomen komunikacije za socialno vključevanje

20 ••• Na stečaj odprta vrata terapevtske skupnosti Sostro

22 ••• Seminarji Karitas 2013 "Verjamem vate"

23 ••• Srečanje dobrotnikov, ki družinam v Afriki omogočajo dostojno življenje

Napovednik dogodkov
tokrat najdete na strani 16!

TEDEN KARITAS

Mojca Kepic

Pred nami je **teden Karitas** z geslom »**Verjamem vate**« – teden različnih koncertov na župnijski in škofijski ravni in teden, ko je za nas sodelavce in prostovoljce Karitas praznik. Res, praznik? Vsak dan je lahko praznik in naj bo ta teden praznični – čas srečevanj s prostovoljci, stiskov rok, nasmehov, izrečenih besed, novih poznanstev, zahvalnih sv. maš in dobrodelnega koncerta Klic dobrote.

Veseli in hvaležni smo vam 9000 prostovoljcem, ki preko celega leta darujete svoj prosti čas. Lahko rečem, da je čas denar, in če ga komu pokloniš, je to največje darilo.

Veseli in hvaležni smo za odprte roke darovalcev. Večkrat ste že dokazali, da znate čutiti človeka v stiski. Z darovi, ki jih skupaj zberemo v okviru dobrodelnega koncerta Klic dobrote, pomagamo slovenskim družinam, ki se znajdejo v stiski. Skupaj zmoremo več.

Upanje vedno živi, verjamemo v ljudi. To je naše sporočilo vsem tistim, ki upajo, da bo jutrišnji dan bolj prijazen in da jih v sivini današnjega dne nismo pozabili.

VERJAMEM VATE

dobrodelni koncert za družine v stiski

KLIC DOBROTE

dvorana Golovec v Celju
sreda, 27. 11. 2013 ob 20.05

nestopajoči
Severa Gjurić
Gal Gjurić
Tinkara Kovač
Ansambel Saša Avsenika
Modrijani
Alfi Nipič
Antonio Tkalec
Petra Gorše
Sandra Harb
Otroški in mladinski zbor
OŠ Alojzija Šuštarja
Gregor Čušin

povezovalca koncerta
Mateja Feltrin Novljan
in Domen Valič

Karitas *

RADIO TELEVIZIJA SLOVENIJA

Pravno združenje
radio ognjišče

Zahvaljujemo se Mestni občini Celje.

Vstopnice so na voljo na škofovskih karitas in v Celju v knjižarni Celjske Mohorjeve družbe.
Info: 01/300 59 60, www.karitas.si

• FOTO NASLOVNA STRAN Andrej Gombač in ZADNJA STRAN Mojca Kepic •

tema meseca

VERJAMEM VATE – ZAUPAM SEBI – LJUBIM DOBROTO V TEBI IN SEBI

Imre Jerebic

Spoštovani sodelavci Karitas!

Pred nami je **teden Karitas, romanje sodelavcev Karitas na Ponikvo, 23. dobrodelni koncert Klic dobrote v Celju**, nedelja Karitas in seveda številne dobrodelne prireditve, ki jih boste organizirali po župnijskih ali dekanijskih Karitas.

Zopet bo spregovorila dobrota, ki ji bomo v tednu Karitas nadeli nov sijaj. V letu vere je ta dobrota na poseben način priložnost za vsakega sodelavca; nagovarja nas, plemeniti nas, poživlja nas.

Navajeni smo, da dobroto – svoj čas, svoje znanje, svojo plemenitost – preko različnih darov delimo drugim, ki so v materialni, čustveni ali duhovni stiski. **Razmišljam, da bi v letošnjem tednu Karitas tej dobroti za druge v stiski, zavestno pridružili še svoj obraz dobrote, ki je tudi dostikrat ubog, načet, utrujen, pregorel ...** Ne gre za to, da bi dobroti za druge nekaj vzeli, ampak da bi v letu vere svojo dobroto še bolj oplemenitili, ovrednotili, zares izžarevali preko nje Jezusov obraz. Dobro nam je znana Jezusova zgodba o poslednji sodbi, ki zelo jasno zrcali Jezusov obraz do lačnih, žejnih, premalo oblečenih, popotnikov in preganjanih, zapornikov in zapuščenih, obrobni vseh vrst, trpečih in zapuščenih, pretepenih in zaničevanih na grobe in prefinjene načine (prim. Mt 25,31–46). In mi jim strežemo, pomagamo, jih poslušamo, **smo z njimi, dostikrat s srcem, večkrat pa napol, ker si tega ne »zaslužijo«, včasih pa celo le navidezno, ker nimamo energije ali ne verjamemo njihovim zgodbam.**

To je naša realnost, spoštovani sodelavci Karitas. Prepričan sem, da naše dobrohotno in dobrodelno srce zelo zelo čuti in bije za sočloveka v stiski, ki pride k nam ali ga celo znamo poiskati ... pa vendar se zgodi, da kakšnega lenuha, pijanca, grobijana, Roma postavimo v drugo ali tretjo vrsto ali ga bolj na hitro odpravimo, ker nam je predobro znana njegova zlagana zgodba. Tudi meni se dogaja tako, verjetno tudi vam, dragi sodelavci! Pa ne gre za to, da bi v prihodnje zganjali nasilje nad seboj in hlinili dobroto. Že to bo veliko, če si priznamo, da nam gredo nekateri prosilci preprosto na živce – morda bi jih zato raje prepustili v obravnavo drugim sodelavcem in se tako izognili dvoboju z njimi ali

svoji stiski. Spominjam se neke sodelavke, ki so ji alkoholiki šli na živce, da je npr. takoj odprla okno, ko je sedel pred njo malo »okajeni« mož, ker je bila iz domače izkušnje prepričana, da od njih smrdi. Šlo je za drugo ozadje. Leto vere je priložnost, da geslo tedna Karitas »VERJAMEM VATE« povežemo z ZAUPANJEM VASE in LJUBEZNIJO DO BLIŽNJEGA IN DO SEBE. Ne gre le za igro besed vate, vase, tebe, sebe.

Dobrota ne pozna meja, in ker je vtkana v dno vsakega človeškega srca, si po njej ljudje znova in znova postajamo blizu.

Dobrota nas dela bolj ljudi, ne glede raso, spol, vero takšno ali drugačno raso ali politično pripadnost.

Dobrota presega človeško sebično logiko in znova in znova po tistih, ki so ji odprli srce in dušo, preseneča ter objame sočloveka, ki si tega ne zasluži.

Spoštovani sodelavci Karitas: kruta vsakdanjost, takšne in drugačne informacije iz dneva v dan kričijo: »Nikomur ni več moč verjeti, zaupanje je splavalo po vodi, dobrota si je nadela lažni oklep ...« To je skušnjava, to je past, ki ji lahko nasedemo tudi sodelavci Karitas. Tako malo je potrebno, pa tudi mi »vpijemo« o korupciji v politiki, gospodarstvu, Cerkvi, tako malo je potrebno, da tudi mi zapremo svoje srce in se prepustimo toku, da je vse zavoženo, tako malo je potrebno, da tudi mi zapremo svoja srca dobroti, ki so jo zlorabili.

In kako se izogniti pasti – skušnjavi? Citiral bom dva stavka iz Sv. pisma, ki sta nam lahko vodilo in opora zavesti, da nismo sami, da nas On vodi in testira, iz kakšnega testa smo. Skupnosti, kjer živimo ali delamo, pa so kvas, kjer dobrota vzhaja, raste:

»Vem za tvoja dela, da nisi ne mrzel ali vroč! Ker pa nisi ne vroč ne mrzel, ampak mlačen, sem na tem, da te izpljunem iz svojih ust. Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj.« (Raz 3,15.20)

»Bili so stanovitni v nauku apostolov in bratskem občestvu, v lomljenju kruha in molitvah. Vse pa je v duši navdajal strah, zakaj po apostolih se je dogajalo veliko čudežev in znamenj. Vsi verniki so se družili in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval.« (Apd 2,42–45). •

Sreda, 27. 11. 2013:

Romanje prostovoljcev Karitas na Slomško-vo Ponikvo

Ob 11.00 molitev in ob 12.00 sv. maša, ki jo bo daroval predsednik Slovenske karitas, upokojeni koprski škof msgr. mag. Metod Pirih. Prosimo župnike in tajnike Župnijskih karitas, da organizirajo avtobusne prevoze za romanje na Ponikvo.

V okviru romanja bo za vse romarje organizirano skupno kosilo v dvorani Celjskega sejma v Celju.

Sreda, 27. 11. 2013:

23. dobrodelni koncert Klic dobrote

Ob 16.00 bo javna generalka, na katero so povabljeni vsi romarji na Ponikvo. Za prostovoljce Karitas je obisk generalke brezplačen.

Ob 20.05 bo koncert z neposrednim TV-prenosom na 1. programu TV Slovenija, Radia Slovenija in Radiu Ognjišče. V času koncerta in tudi še cel december bomo zbirali sredstva za pomoč družinam v stiski. Vstopnice za večerni koncert (cena 10 €) bodo na voljo na škofijskih in na Slovenski karitas ter v Celju v knjigarni Mohorjeve družbe in pri vhodu kopališča Golovec 14 dni pred koncertom.

Teden Karitas pod geslom »**Verjamem vate**« bo letos potekal od 25. 11. do 1. 12. 2013, ki se bo zaključil z **nedeljo Karitas**. Zbrana sredstva bodo namenjena za ŽK in ŠK.

v luči strokovnosti

ZNAM POSTAVLJATI MEJE?

Alenka Petek

Za dobre medsebojne odnose je nujno postaviti meje. Večina ljudi jih postavlja. Če so jasne, urejene in razvidne, nam je v odnosih lažje. Glede na to, kako ljudje postavljajo svoje meje, poznamo dva tipa, za katera uporabljamo izraza buldožer in predpražnik.

Buldožer je človek, ki pri postavljanju meja upošteva le svoje potrebe, želje in interese ter je premalo pozoren do drugih. To so običajno aktivni ljudje, ki gredo hitro v akcijo. Običajno potiskajo mejo na drugo stran in pogosto delujejo na ozemlju drugega. Buldožer pogosto v veri, da dela za dobrobit drugih, prevzema njihovo odgovornost nase in skuša usmerjati njihova življenja, pa če to drugim ustreza ali ne. V odnosu s takim človekom se ne počutimo prijetno in se lahko začnemo dušiti. Vedno ima prav in najbolje ve, kaj drugi potrebuje.

Če k taki osebi pride prosilec, se zna zgoditi, da bo, namesto da bi ga poslušala in poskušala ugotoviti, kaj ga teži, zanj takoj našla rešitev. Točno bo vedela, kaj bi moral storiti drugače in bolje, in vsekakor mu bo to tudi povedala. Motilo jo bo, če je preveč neaktiven, če nič ne stori zase. Če pa kaj stori, pa tako ne stori prav, ker bi ona storila drugače. Začaran krog nezadovoljstva na obeh straneh.

Predpražniki so ustrezljivi, prilagodljivi in težko zavrnejo druge ljudi. Tudi takrat, ko v sebi vedo, da bi morali. Izogibajo se konfliktom. V njih ostajajo nerazrešene situacije, zaradi katerih se pogosto doživljajo kot žrtve. Za ljudi, ki delujejo na tak način, je značilno, da mislijo, kako bodo drugi sami od sebe prepoznali njihove potrebe ter jih upoštevali. Ko se to ne zgodi, so razočarani, jezni ali prizadeti, toda teh čustev ne kažejo navzven, če pa jih, jih kažejo nejasno. Iz takega vedenja izhajajo občutki nezadovoljstva, da jih izkoriščajo, da niso spoštovani, cenjeni.

Predstavljajte si, da k takšni osebi pride prosilec, ki ruši vse pred sabo. Kaj stori? Mu uspe in upa postaviti meje ali mu zato, da bo imela pred njim mir, popusti in bo dobil, kar zahteva? Bo sodelavec s tem, ko se mu bo podredil, zadovoljen? Ali ne bo po končanem dnevu imel slabega občutka? Ne bo imel občutka, da ga izkoriščajo, da toliko dobrega naredi, pa tega nihče ne opazi? Ne bo prevzel mnenja, da so prosilci nehvaležni, zahtevni, da jim je nemogoče ustreči?

Verjetno lahko prepoznamo, h kateremu načinu delovanja se sami bolj nagibamo. Ista oseba lahko v nekaterih odnosih deluje kot buldožer in v drugih kot predpražnik. Odvisno je od tega, ali se v določenem odnosu počutimo močne ali šibke. Tako se lahko zgodi, da v odnosu do svojih staršev uporabljamo drugo vlogo kot pa v službi ali svoji družini. Lahko, da se tega sploh ne zavedamo, da ta proces poteka nezavedno. Kadar pravilno postavljamo meje, upoštevamo pravice in omejitve obeh strani. Zato je postavljanje meja pogajanje, in ne manipulacija. Predvsem je dobro, si ozavestimo skupni cilj, nato pa se je treba dogovoriti, kako bomo ta cilj dosegli. Če imamo različna mnenja, se pogovarjamo, bodimo pripravljeni nekje popustiti, drugje pa vztrajati. Dajmo drug drugemu tudi dovolj časa, ne pričakujmo takojšnje rešitve.

Pri postavljanju meja upoštevajmo in spoštujemo tako svoje potrebe kot tudi potrebe in interese drugega. Ne grozimo in ne postavljamo ultimatov. Bodimo pozitivno naravnani, ker bo to tudi pri sogovorniku lepše sprejeto. Čisto drugače je slišati, če rečemo »Ko boste prinesli dokazila o dohodku, se bomo dogovorili o možnih oblikah pomoči,« kot pa: »Če ne prinesete dokazil, ne računajte na našo pomoč.«

Skušajmo oblikovati meje in predvideti njihove posledice kot možnosti in obljube, ne kot grožnje in kazni. Naj bo skupni cilj pogajanj zadovoljstvo obeh strani. Treba je postavljati jasne meje. To pomeni, da morajo biti dogovori, pravila ali pogoji dovolj konkretni in jasni, tako da jih obe strani razumeta enako. Pri postavljanju meja moramo biti dosledni. Upoštevati in spoštovati jih moramo tudi sami. Postavljajmo samo take meje, ki se jih lahko držimo. Če jih kršimo in ne bomo dosledni pri izpolnjevanju, nas druga stran ne bo jemala resno. Prav tako nas ne bodo resno jemali, če bomo že pri postavljanju meja negotovi, če nas bodo prevevali občutki krivde in če nismo prepričani v pravilnost določene meje.

Tudi pri našem odnosu z uporabniki je treba znati postaviti meje. To je potrebno, saj želimo ohraniti spoštljiv odnos. Težko je, če je nasprotna stran nesramna, agresivna, če samo zahteva in izsiljuje. V takem trenutku je treba povedati, kakšnega obnašanja ne dovolimo. Vendar na primeren način, ne pa, da uporabimo isti način kot sogovornik. Na ta način se bomo samo sprli in oba bova nezadovoljna. Ljudje smo iz užaljenosti, nesprejetosti, da bi dosegli svoje cilje, sposobni reči in storiti marsikaj. •

medgeneracijska solidarnost

MEDGENERACIJSKA DRUŽINA

Alojzij Štefan

Sedaj nas je v razširjeni družini Kunavarjevih vseh skupaj že 40 + 2 (ali trije). Štiri generacije in že 8 družin! Ati-dedi, dolga leta obrtnik, sedaj, pri sedmih križih, vodi majhno kmetijo, ki si jo je omislil za koristno in zdravo preživljanje jeseni življenja. Sem pa tja kdo vpraša: »A je treba?« pa rečeš takoj, da kmeta, ki s takim veseljem dela, danes skoraj z lučjo iščeš. Še dobro, da ima tako voljo (ko se velikim kmetom nič ne splača!). In tudi domače mleko in meso sta najboljša. »Mama Binca«, ki je zrasla na veliki kmetiji, je dela vajena in je neumorna »rašiška penzionistka«, ki ima vedno vse »pošlihtano« in narejeno, da ne moreš dojeti, kako in kdaj ... Pa za vse nas ima vedno čas (in še za Karitas) in vedno pripravljeno postrežbo. Se čudiš in gledaš sebe ... Seveda, delo v današnjih službah je zahtevno, vseh njenih pet otrok skupaj ima tudi 22 otrok! Tudi sinova mlada družina, ki se je ugnezdila »na vrh«, že veselo sodeluje pri kmetijsko-lesarskem projektu. In večina od nas prav uživa, če lahko kaj pristopimo in pomagamo: eni kositi, drugi grabiti, tretji tlačiti, Milan voziti, kositi in žagati, drugi spet kaj drugega, otroci pa mleko odnesti pa iti ata pozdravit, da potem fino smrdimo po gnoju. Za stare starše napor, za pravnuke (sedaj sta že dva) pa živahne oči. Vsako nedeljo se nas vsaj nekaj zbere pri starših. Največkrat pa kar vsi. Tudi vnukinje fantje pripeljejo in dekleta fante, otroci se igrajo okoli hiše, vadijo inštrumente (18 članov razširjene družine igra kak inštrument in 8 jih hodi v glasbeno/baletno šolo), se pogovarjajo, rišejo in sestavljajo; pozimi se pa na peč stlači kakih deset mulcev in je »šunder«, da je veselje. Najlepši pa so prazniki; na božični dan ali pa še kak drug praznični večer se zberemo ob jaslicah in celo uro pojemo: ljudske, zborovske – skoraj vsi smo tudi cerkveni pevci pa igralci in pevci pri Limbarju pa zborovodje in pevci pri imenitnih zborih (ŠKG, RTV SLO, DKZ, včasih tudi Ave, pa Svetovni zbor mladih) in instrumentalisti pri godbi in kar pet nas je organistov. Praznovanja so dobila že prav svojo protokolarno obliko: zbiranje – novice, modna revija, pa zakonsko jamranje češ, kako je bila naša ta teden sitna (zato smo zeti ustanovili sindikat!) in one, kako ga ni bilo nič doma ... Potem je na vrsti »operativ«, nato voščilo ter skromno in uporabno darilo. Nato je govor in potem voščilna pesem, včasih tudi za slavljenca narejen recital, skeč ... In potem je vsak kotiček ne majhne dnevne sobe in

jedilnice poln. Večkrat pridejo še teta Minka (včasih so prišli tudi stric Jože), dedijeva brat in sestra, ki sta oba samska in zanimiva, polna znanja in zanimivih talentov ... In potem obujanje spominov na mladost, pa kakšna politična in gospodarska, športna (imamo tudi vrhunskega skakalca) debata. In vedno dobra domača hrana. In deset ali več vrst peciva: no, pri pecivu je najbolj zanimivo je na veliko noč popoldan, ko vsaka prinese svojo potico (vipavska, brinska, zaloška na vrh, pa domača od ta spodnjih, soteška, moravška), potem pa se začne primerjanje in pokušanje. In vedno je z njo kaj narobe: premalo namazana, pa presladka, pa na 6, pa premokra, pa luknje ima in skorjo odstopljeno ... In moški se samo smejimo in se ob zelenkah in rdečkah veselo zabavamo. Primo-rec pa prinese kakšno dobro vipavsko kapljico. Ampak vsi (ali pa skoraj vsi) zdržimo 40 dni brez alkohola (proti koncu z odštevanjem dni, ur, minut in sekund do blagoslova velikonočnega ognja – potem se pa odpre prtlačnik in zamaški ...). In solidarnost? **Poleg medsebojne pomoči pri gradnji** in ob drugih prilikah: ko so se rojevali naši otroci, ko so prejeli zakramente, ko so se začeli močiti in ženiti, ko nas je začel obiskovati Abraham in tudi zdravstvene težave, **vedno najdemo pot skupaj, v žalosti in veselju, v sreči in nesreči, ob počitku** (Tomaževem ali Marjanovem žaru ali maronih in bučkah, pa ob grozdu in vipavskih breskvah, pa ob dedijevi govedini in mleku, pa ob maminem kruhu in ob dojenčkih, ki se selijo iz naročja v naročje), **pa ob pesmi in delu** ... pa ob snemanju filmov. No, filmska produkcija je narejena kot darilo okroglim slavlencem in novoporočencem. Kmalu bo posnet že šesti filmček, in to s popolno in lastno amatersko tehniko (pametnimi telefoni – najpametnejši je seveda tisti z ogrizenim jabolkom) ter lastno igralsko zasedbo. To so filmi s tematiko: od Baragovih velikih jezer do kmetijskih napotkov za izdelavo butar, vasovalskih podvigov, lepih in manj lepih zetov, o skritih talentih in vse do Bitke pri Mrzli reki ... vse to je posnela naša TV hiša »ZAWAH PRODAKŠNS« in vse to v strogi konspiraciji, da je popolno presenečenje za slavljenca. (Naj vam zaupam, da naslednjega pripravljamo za mamino-taščino okroglo.) Vedno se najde vloga ali kader za vse in vsakega in vsi povemo kakšno dobro lastnost, šalo, zaigramo skeč, zapoje tudi družinski mešani,

Foto: družinski arhiv

Pri našem križu pod brezo (danes je družinskih članov če kar nekaj več)

otroški, mladinsko-skavtsko-animatorski zbor, pa seveda čisto ta pravi moški nonet. Za okras pa še ženske same, z mamo-taščo na čelu. In kamor pridemo, so nas veseli, in kdor se nam pridruži, ne bo pozabil našega družinskega slavlja, ki ga pripravimo popolnoma sami, od najmanjšega do največjega. Tudi ansambel za razvedrilo in ples imamo sami (zgodilo se je, da so na eni ohceti najeti glasbeniki hoteli kar domov, ker so se čutili odveč, dokler se niso ujeli z našimi, in potem je bila godba!). Kaj hočem z vsem tem povedati? **Medgeneracijsko sožitje ni le v prilagajanju in prenašanju drug drugega, ni v tem, kdo bo za koga kaj naredil ali komu prizanašal ali s kom potrpel. Poanta je v skupnem dihanju, življenju, prihajanju in odhajanju, v delu in razvedrilu, piljenju in zdravi kritiki, v sočutju in skrbi, v igri in učenju, predvsem pa v PRAZNOVANJU ŽIVLJENJA IN VERE.** In za vsem tem morajo biti trdne vrednote, za katerimi stojimo vsi in so poleg vzgoje, ki se je učimo drug od drugega, posredovane z izkušnjo skupnosti. Če ni te izkušnje, ki ti pride pod kožo, kmalu najdeš izgovor, da manjkaš, da se ti ne da ... Sožitje se rodi v sobivanju, v kulturi srečanja, v tem, da se spustimo v svoj prostor. In tako nastaja prostor za vse, prostor učenja, sočutja, objema, dela in veselja, kjer tudi žalovanje postane pesem in napor rodovitna zemlja za novo življenje. Upajte si tudi vi! •

NAGE OBLAČITI

msgr. dr. Jurij Bizjak

Mojzesovo naročilo se glasi: »Če vzameš v zastavo plašč svojega bližnjega, mu ga vrni do sončnega zahoda! To je namreč njegova edina odeja, to je ogrinjalo za njegovo telo. V čem naj sicer spi? Če bo vpil k meni, ga uslišim, ker sem usmiljen!« (2 Mz 22,25–26). Prerok Izaija vprašuje, v čem je pravi post, in odgovarja: »Mar ni v tem, da lomiš lačnemu svoj kruh in pripelješ bedne brezdomce v hišo? Ko vidiš nagega, da ga oblečeš in se ne odteguješ svojemu sorodniku po krvi?« (Iz 53,7).

Job opisuje skromno znanje svojih prijateljev in pravi: »Nagi prenočujejo, brez obleke, v mrazu nimajo odeje« (Job 24,7). Malo naprej Job brani svoje ravnanje in pravi: »Mar sem gledal, kako je kdo ginil brez obleke, ko je bil ubožec brez odeje? Kaj me niso blagoslavljal njegova ledja, ko se je grel pod volno mojih

ovc?« (Job 31,19–20). Janez Krstnik je v puščavi nastopil s preprostim oznanilom: »Kdor ime dve suknji, naj eno podari tistemu, ki je nima, in kdor ima jedi, naj ravna enako!« (Lk 3,11).

Obleči pomeni tudi vrniti dostojanstvo in počastiti. Ko se je izgubljeni sin vrnil, je oče naročil svojim služabnikom: »Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite in dajte mu prstan na roko in čevlje na noge!« (Lk 15,22). Angelu cerkve v Laodiceji govori Amen, Zvesta priča: »Praviš: 'Premožen sem in bogat in ničesar ne potrebujem', pa ne veš, da si beden in pomilovanja vreden in ubog in slep in nag. Svetujem ti, da kupiš od mene v ognju očiščenega zlata, da obogatiš, in belih oblačil, da se oblečeš in se ne pokaže sramota tvoje nagote, in mazila, da si pomaziliš oči, da bi videl!« (Raz 3,17–18). •

1

Foto: Mojca Kepić

UMETNIKI ZA KARITAS v Bruslju, z geslom »Pridite in pogledjte«.

8

celje

BREZPLAČNO OSEBNO SVETOVANJE, SVETOVANJE OB POMOČI ŽRTVAM NASILJA IN MAMINE URICE

Barbara Godler

10

Z mesecem oktobrom smo v prostorih ŠKC na Muzejskem trgu 8 začeli z **brezplačnim osebnim svetovanjem**. Gdč. Saraja Hribnik, socialna pedagoginja, vodi brezplačno osebno svetovanje oz. pomoč uporabniku pri vzpostavitvi in pripravi akcijskega načrta, ki lahko pripomore k vzpostavitvi močnejše socialne mreže. V prostorih Škofijskega doma Vrbje smo prav tako z mesecem oktobrom začeli s **svetovanjem ob pomoči žrtvam nasilja**. Svetovanje vodi ga. Zdenka Jan. Pomoč bo nudena v smislu svetovanja osebi za napotitev k primerni organizaciji. Termini za prihodnja srečanja bodo objavljeni.

Enkrat mesečno poteka v Škofijskem domu Vrbje z naslovom **Mamine urice** srečanje mamic, ki so na porodniškem dopustu. Cilj in namen srečanja je druženje mamic ob izmenjavi izkušenj, druženje malčkov ter preprost klepet ob kavi in soku. •

IZOBRAŽEVANJE ZA SODELAVCE ŽK

Barbara Godler

25. septembra smo v Škofijskem domu Vrbje pripravili izobraževanje za sodelavce. Druženje je potekalo pod vodstvom Janeza Srebot, edukanta psihoterapije. Janez Srebot je v preteklosti že sodeloval z nami, saj je v Vrbju vodil pomoč ljudem v psihični in duševni stiski. Izobraževanje je pote-

Usposabljanje voditeljev skupin

29. oktobra ob 17.30 je v Škofijskem domu Vrbje potekalo **usposabljanje voditeljev skupin za žalujoče**. Prvo srečanje je imelo naslov **»Dober dan, žalost«**. Na omenjeno temo je spregovorila ga. Mira Dobravec.

Naslednji termini usposabljanj:

19. 11. ob 17.30, usposabljanje voditeljev skupin za žalujoče z naslovom **»Umrješ, da živiš«**, gost: Vinko Potočnik.

3. 12. ob 17.30, usposabljanje voditeljev skupin za žalujoče z naslovom **»Ni smrt, kar nas loči«**, gosta: prof. Alenka in mag. Drago Tacol.

kalo na temo praktična psihologija oz. neverbalna komunikacija. Na začetku druženja smo si ogledali prispevek o govorici telesa, nato pa korak za korakom spoznavali, zakaj ljudje dejansko počnemo, kar počnemo – kako se lahko naše razpoloženje spremeni glede na osebo, ki jo srečamo, trenutek, v katerem se nahajamo, gib telesa, ki ga opravimo. G. Janez nam je poleg zelo razgibanega izobraževanja ponudil tudi odgovor na to, kako lahko malčka, odraslega ali celo najstarejšega od joka spravimo v popolnoma spremenjeno stanje veselja.

Hvala g. Janezu Srebotu! •

PRIPRAVILI SMO SREČANJE S CENTRI ZA SOCIALNO DELO

Barbara Godler

10. oktobra smo v Škofijskem domu Vrbje pripravili predstavitev z naslovom **»Karitas v celjski škofiji, za predstavnike centrov za socialno delo«**. Ponosno lahko povemo, da se je na dvanajst poslanih vabil odzvalo osem predstavnikov CSD, ki so se predstavitve dejansko tudi udeležili. Naš namen je bil predstaviti delo in poslanstvo Karitas. Poudarili smo, da si prizadevamo odgovarjati na dejanske potrebe ljudi v stiski. Predstavili smo vrste pomoči in humanitarni program, ki ga obsežno izvajamo. Temeljni program našega dela pa je predvsem mrežno povezovanje (ŽK) in sodelovanje (CSD ...). Udeležinke predstavitve so bile izredno navdušene nad novimi informacijami, ki so jih bile deležne, in vesele sodelovanja, ki ga krepimo že nekaj let. Na tem me-

stu so glasovi dobili tudi podobo. Velikokrat namreč osebe, s katero govorimo po telefonu, ne poznamo. Tokrat pa smo se lahko dodobra spoznali. Srečanje smo zaključili z mislijo, da si vsi želimo dobrega sodelovanja še v bodoče, saj le na ta način lahko zares in v polnosti pomagamo sočloveku v stiski. Ogled Škofijskega doma Vrbje in skupno kosilo pa sta nas je zapeljala v prijetno druženje in klepet. •

LETOVANJE STAREJŠIH ŠK CELJE

Alenka, Marta, Dora

Udeleženke letovanja starejših v Portorožu, Alenka, Dora in Marta iz župnije bl. A. M. Slomška na Hudinji v Celju, se Vam iskreno zahvaljujemo za prečudovite počitnice.

Imeli smo se lepo, spoznavali smo se med seboj, sklenili prijateljstva. Bili smo kot ena velika družina. Hodili smo na sprehode, se kopali v bazenu, nekateri tudi v morju. Šli smo tudi na izlet v Piran, se udeležili sv. maše. Bili smo lepo sprejeti in pogosteni. Tudi v domu (Sončni hiši) smo imeli vsak dan sv. mašo. Za tri dni nas je obiskal p. Jože Lampret, minorit iz Olimja, s katerim smo se ob večerih zbirali in imeli duhovne pogovore in tudi aktualne prošnje.

Čas je prehitro minil, ostal nam bo v lepem spominu.

Zahvaljujemo se ge. Zdenki za čudovito organizacijo in vodenje. Tudi ge. kuharici Ani hvala, dobro nam je kuhala.

Za konec se še enkrat zahvalimo za vse prejete duhovne in posvetne dobrrote. Mati Božja naj Vam izprosi zdravja, da boste humano in Bogu dopadljivo delo še naprej opravljali tako požrtvovalno kot doslej. •

koper

SREČANJE KBBI V VIPAVSKEM KRIŽU

Jožica Ličen

Prostori kapucinskega samostana v Vipavskem Križu so prvo soboto v oktobru že vrsto let rezervirani za srečanje Krščanskega bratstva bolnikov in invalidov (kratica KBBI). Načrt, kako bo srečanje potekalo, je v domeni pobudnice Ljubice Zakovšek, sodelavci Karitas pa smo ti, ki pri izvedbi srečanja pomagamo.

11

5. oktobra je bila samostanska obednica polna invalidov, bolnikov in njihovih pomočnikov. Veselje, ki ga drug drugemu podarjajo ob takih srečanjih, je nepopisno. Program se navadno začne s pozdravi in nadaljuje z duhovno mislijo ter kratko predstavitev kakšne dejavnosti Karitas. Letos so si zaželeli, da jim povem, kako smo peljali Umetnike za Karitas v Bruselj. Ob tem jih je redni gost srečanja duhovnik Aleš Rupnik spomnil, da se tudi sami z razstavo, ki jo pripravijo v Galeriji Družina, na svoj način uvrščajo v svet umetnosti.

Po skupni sveti maši, kjer pred Gospoda prinesejo ganljive zahvale in prošnje, sledi kosilo. Samo-

stanska kuharica Milka se je letos še posebej potrudila in s solzami v očeh pripovedovala, kako so se ji vsak posebej prišli v kuhinjo zahvalit.

Popoldanski del je namenjen družabnemu srečanju in srečelovu, za katerega poskrbita sodelavki Karitas Hermina in Ivanka. Darila so s finančnega vidika skromna, s strani dobitnikov – vsaka srečka zadene – pa bogata in srčna. In naslednji dan sporočila: »Hvala za vse. Bilo nam je zelo lepo. Po obilici opravljenega dela so mi v veliko zadovoljstvo nasmehi naših članov.« ... **Hvala tudi vam, dragi preizkušani bratje in sestre, od vas se učimo, da je zdravje in moč dar, ki danes je, jutri pa ga lahko zmanjka.** •

VABLJENI NA

DVOREC ZEMONO PRI VIPAVI
V PETEK, 22. NOVBEMBRA 2013, OB 20. URI

**NA SVEČANO AKADEMIJO
ŠKOFIJSKE KARITAS KOPER
IN ODPRTJE PRODAJNE RAZSTAVE**

UMETNIKI
ZA
KARITAS

KULTURNI PROGRAM:

učenci Konservatorija za glasbo in balet pri
prof. Nadi Žgur

Izkupiček prodanih del bo namenjen
materinskemu domu.

Geslo kolonije in prodajnih razstav 2013/2014:

PRIDITE IN POGLEJTE!

Ljubljana

SREČANJE BOLNIH, INVALIDOV IN STAREJŠIH V ROVTAH

Franja Tušar

Prva nedelja v septembru je bila lep jesenski dan. ŽK Rovte je ta dan pripravila srečanje bolnih, invalidov in starejših faranov. Kar precej se jih je vabilu odzvalo. Tajnik ŽK g. Hieronim Kavčič je na začetku srečanja vse prisrčno pozdravil.

»MOLITEV GORE PREMIKA« je star slovenski rek. O njej je tekla beseda pri sv. maši v naši farni cerkvi sv. Mihaela, ki jo je daroval mag. p. Silvo Šinkovec. Njegova beseda je navdušila vse prisotne. Bogoslužje je s prepevanjem polepšal domači mešani cerkveni pevski zbor, svoj prispevek pa so s sodelovanjem dodali tudi starejši in člani ŽK. P. Silvo je med sv. mašo podelil tudi zakrament bolniškega maziljenja. Po končanem bogoslužju so bili

Župnijska Karitas Rovte vabi na **18. dobrodelni koncert z gelom »Verjamem vate«**. Koncert bo v nedeljo, 3. novembra 2013, ob 15. uri v Domu krajanov Rovte.

vsi povabljeni na vsakoletno srečanje v župnišče, kjer je udeležence toplo pozdravil predsednik naše krajevne skupnosti g. Viktor Trček. V naši sredi je bil tudi prijeten zakonski par iz Črne na Koroškem – njuno pričevanje je vse zbrane osupnilo. Lepo je bilo kramljati ob obloženih mizah, za kar so poskrbele pridne gospodinje iz naše župnije. Obilico smeja pa sta iz prisotnih izvabila naš župnik g. Janez Petrič in mag. p. Silvo Šinkovec s svojimi šalami. ŽK se iskreno zahvaljuje vsem, ki ste se srečanja udeležili, saj ste s tem pokazali, da cenite njen trud. Hvala tudi vsem, ki ste kakorkoli pomagali, da je bilo srečanje prijetno. •

ČETRTOVKOVI IZOBRAŽEVALNI VEČERI ZA PROSTOVOLJCE ŽK

Polona Miklič

Na Škofijski karitas Ljubljana tudi letošnjo jesen organiziramo tradicionalne četrtkove izobraževalne večere za prostovoljce Župnijskih karitas, ki bodo potekali v Cerknici, v Ljubljani, na Brezjah in v Novem mestu. Predavala bosta dr. Andreja Poljanec in dr. Marko Pišljar.

Dr. Andreja Poljanec, specialistka zakonske in družinske terapije, raziskuje, piše in predava predvsem s področja starševstva, družinskih odnosov in razvoja posameznika.

Naslov njenega predavanja je **Nasilje – odločno NE**.

Nasilje se v odnosih pojavlja precej pogosto, zato se včasih zdi, da je to povsem naraven pojav. Pa vendar temu ni tako. Nasilje ne sodi v nobene odnose, niti v starševske niti v odrasle. Nasilja si nikoli nihče ne zasluži. Nasilje povzroči razdejanje v človekovi notranjosti. Za seboj pušča strah, ponižanje, žalost, bolečino, sram ...

Dr. Andreja Poljanec bo predavala 7. novembra v Cerknici in 21. novembra na Brezjah.

Dr. Marko Pišljar, strokovni direktor Psihiatrične bolnišnice Idrija, je našim prostovoljcem že znan, saj nam je lani predaval o depresijah. Letos nam bo spregovoril o zasvojenosti z alkoholom in o možnih pristopih k ljudem, ko gre za odločanje za zdravljenje.

Naslov njegovega predavanja je **Kako izboljšati motivacijo za zdravljenje odvisnosti od alkohola**.

Nevarno uživanje alkoholnih pijač ter odvisnost od alkohola lahko resno okvarita zdravje in prizadene vsa področja človekovega udejstvovanja. Posebej so izpostavljeni družinski in zakonski odnosi. Navkljub številnim problemom in stiskam, ki jih prinaša alkoholizem, odvisni ne prepoznajo težav, pomanjšujejo njihovo težo ali jih na različne načine opravičujejo. Kako pomagati ljudem, ki so v stiski zaradi posledic odvisnosti od alkohola? Že delen uvid v posledice je lahko žarek upanja v reševanju odvisniškega vedenja. Porok za dobro motivacijo za zdravljenje pa sloni na dobrem prepoznavanju problemov, ki so nastali zaradi zlorabe alkohola.

Predavanja dr. Pišljarja se lahko udeležite 14. novembra v Novem mestu in 28. novembra v Ljubljani. •

JESENSKA POMOČ

Polona Miklič

V jesenskem času na Škofijski karitas Ljubljana vsako leto izpeljemo akcijo, s katerima poskušamo prejemnikom olajšati prihajajoče zimske mesece, ko se že tako visoki življenjski stroški še povečajo zaradi stroškov ogrevanja.

V sredini oktobra smo več kot 200 družinam razdelili ozimnico, in sicer 7 ton jabolk in 13 ton krompirja.

Prav tako so v oktobru vse Župnijske karitas prejele razpis za akcijo Družina, v okviru katere delujemo pomoč pri nakupu kurjave in pri plačilu stroškov ogrevanja. Pomoč bomo realizirali v tednu Karitas. •

POČITNICE SODELAVCEV KARITAS V PORTOROŽU

Tomaž Marolt

14

Sodelavci Karitas smo se v Sončni hiši na Senčni ulici 36 zbrali v ponedeljek, 9. septembra. Bili smo iz župnij ljubljanske nadškofije. Vse nas je pri odhodu od doma spremljal dež, ko pa smo prišli v Portorož, nas je pričakalo sonce. V Sončni hiši so nas že čakale lepo pripravljene sobe z našimi imeni na vratih. Na vsakem napisu pa je bila dodana še kakšna risbica. Ko smo se predstavili, smo si izžrebali tudi svojega skritega prijatelja. Tudi za to dopisovanje s skritim prijateljem je bil že narejen pano s pisemskimi ovojnici, na katerih so bila imena in priimki. S tako pristrčno dobrodošlico smo se takoj počutili kot doma.

Na predstavitvi je vsak predstavil delo Karitas v svoji župniji. Na tej osnovi smo obogatili svoje znanje. Vsak je tako lahko spoznal, kako se trudijo drugje in na kakšne težave naletijo. Imeli smo tudi predavanje gospoda Marjana o njegovi življenjski poti in načinu, kako se je izkopal iz težav kot alkoholik. Sedaj je zaposlen kot laični terapevt v programu Vrtnica – socialna rehabilitacija oseb s težavami z odvisnostjo od alkohola v občini Koper. Ta program je namenjen odvisnikom od alkohola, ki so hkrati brezdomci in osebe brez urejenega socialnega statusa.

Za jutranjo rekreacijo in lep začetek dneva je poskrbela gospa Štefka, ki je vsako jutro vodila telovadbo. Začeli smo s tremi globokimi vdihom skozi nos in izdihom skozi usta, nato pa je sledilo razgibanje od glave do pet. Obiskali smo tudi terme, kjer smo imeli poleg kopanja tudi vodno telovadbo ob spremljavi glasbe. To je vodil gospod Marino, ki nas je s telovadbo pošteno utrudil, pri tem pa tudi nasmejal. Poleg kopanja v termah smo se kopali tudi v morju na kopališču v Izoli.

Pri našem raziskovanju okolice smo si na izletu najprej preko tunela Parenzana ogledali Strunjske soline in od tu še cerkev Marijinega prikazanja v Strunjanu. V cerkvi nam je pater Niko opisal kratko zgodovino nastajanja te cerkve, potem pa smo odšli še proti strunjskemu križu, od koder je čudovit

razgled. Z ladjico pa smo se odpeljali na izlet proti Izoli. Med vožnjo smo občudovali lepoto Pirana, Strunjskega klifa in celotne obale. Ogledali smo si tudi Portoroško cerkev Rožnovenske Matere Božje, kjer nam je župnik razložil zgodovino gradnje te nove cerkve in arhitektonsko ter umetniško simbo-liko. Nazadnje pa smo odšli še proti Seči mimo avtokampa, kjer se nahaja tudi trim kabinet v naravi in kjer smo si še dodatno utrdili kondicijo, pridobljeno pri jutranji telovadbi. Cilj tega zadnjega izleta je bil »Vrt kaktusov«. Gospa lastnica nam je razložila zgodovino svoje zbirke in način vzdrževanja kaktusov v domačem okolju. Pri povratku pa smo si ogledali še forma vivo, kjer so razstavljene kamnite skulpture na prostem.

Lotili smo se barvanja kozarcev in mavčnih odlitkov ter izdelave rož iz papirja (žafan, vrtnica, nagelj) in izdelave košaric.

Za odlično prehrano pa je poskrbela naša kuharica Tanja. Med nami niso bili samo upoko- jenci, ampak tudi mlajši. Tako nam je bila dana možnost, zaužiti nekaj

medgeneracijske harmonije. Zato najlepša hvala naši mladini: Urški, Valeriji, Petri, Alenki, Janku in našemu devetletnemu sončku Tjaši. Vedno so si vzeli čas za pogovor z nami in nam z velikim veseljem priskočili na pomoč.

V petek, 13. Septembra, pa je prišel dan slovesa. Vodji Alenki, njenemu možu Janku in kuharici Tanji smo se zahvalili za odlično pripravljene in izvedene počitnice, ki nam bodo ostale v nepozabnem spominu, istočasno nam pa dale veliko spodbudo za nadaljnje delo. Ker so se ob tem stkala tudi nova prijateljstva, smo si obljubili, da se čim prej zopet srečamo. •

SPOMINI S POČITNIC DRUŽIN Poletne počitnice v Portorožu 2013

Hana Hozanović

Moja družina in jaz smo to leto šli v Portorož. Prvi dan smo prišli tja in razpakirali stvari. Potem smo prišli na teraso in tam spoznali Barbaro in Valentino. Drugi dan smo šli v Piran. Najprej smo šli v samostan, potem v akvarij. Ta dan sem se tudi prvič peljala z ladjo. Ostale dni smo se kopali, sončili in imeli različne delavnice. Izdelovali smo slike in okraske. Na obali sem nabrala školjke in različne kamne. Bilo nam je zelo lepo, verjetno se bile to najlepše počitnice v mojem življenju. Hvala!

Foto: Urška Kelvišar

Kako smo preživeli počitnice

Ema Hozanović

Naša družina je bila letos na morju, za kar smo hvaležni Župnijski karitas Mengeš. Smo podnajemniki in bi si počitnice na morju težko privoščili. Dva od treh naših otrok sta bolna in jima je morski zrak zelo koristil. Komaj smo čakali, da pridemo na morje. Vsa naša pričakovanja so bila izpolnjena. V Portorož, kjer je Sončna hiša, smo prišli v ponedeljek. Sprejem je bil topel in prijazen. Gospod Jože in gospodična Magdalena sta nam razkazala prostore. V torek je deževalo in smo ta čas izkoristili za spoznavanje drugih družin. Šli smo tudi v Piran. Naslednji dan smo se kopali in šli v Portorož. Ves čas smo imeli različne delavnice, na katerih smo se naučili marsikaj o drugih in tudi o sebi. Slišala sem neverjetne življenjske zgodbe in težke izkušnje drugih udeležencev počitnic, kar sem doživljala precej stresno. Pripovedi so me ganile do solz. V četrtek zvečer nas je gospod Jože povabil k maši, čeprav je naša družina druge vere. Z veseljem smo prisostvovali; bilo je zelo lepo in pomirjujoče. Vprašala sem se, zakaj ne hodi k maši več ljudi, če je tako lepo ... Sobota je bila žal zadnji dan počitnic. Bilo nam je zelo lepo, poučno, zanimivo in sproščujoče. Najlepša hvala, da ste nam to omogočili. Naša družina tega ne bo nikoli pozabila. •

murska sobota

BOGATO DUŠEVNO LETOVANJE V PORTOROŽU

Vera Gáspár

Škofijska karitas Murska Sobota je nas, Porabčane, povabila na letovanje starejših v Portorož. Bilo nas je osem: dva zakonska para, Magdalena in Iluska iz Števanovec, Tomaz Ropos z ženo Erziko, Joži Gyéček z ženo Margito, Ágica Hanžek in Vera Gáspár.

27. maja ob 4. uri zjutraj smo se odpravili iz Gornjega Senika. Joži nas je peljal v Mursko Soboto na železniško postajo. Bili smo pridni, takrat ko smo vstopili na vlak, so srne in jeleni še spali. Na železniški postaji smo se srečali še z drugimi udeleženci letovanja. Vlak iz Sobote je odpeljal ob 5.40 do Kopra, vendar smo morali prestopati, saj so progo popravljali – za to smo izvedeli šele na vlaku.

Ustavili smo se v Ljutomeru in prijazni možje so nam pomagali odnesti naše potovalke na drugi vlak, ki je peljal do Ormoža. Ko smo prispeli do Ormoža, smo morali prestopiti na avtobus do Pragerskega in

od tam spet na vlak, ki je peljal direktno do Divače. V Divači smo presedli na avtobus, ki je peljal do Portoroža. Naši vodiči in sprevodniki so nam, kot veliki skupini, dosti pomagali, še posebej so pazili, da ne se ne bi kdo izgubil. Takšne olike in vzornega načina obnašanja bi se lahko marsikdo naučil od njih. Tudi naš Joži je bil med pomočniki. Joži, hvala!

Po poti smo se spoznavali s prijaznimi, veselimi ženskami, ki so nam ponujale češnje in jagode, gospod Vanek pa je tudi kaj smešnega povedal, da je bilo vzdušje še boljše. V naši skupini smo srečali same vesele obraze, dobre volje smo bili že takrat, ko smo prestopali z vlaka na vlak. Gospe Marica in Štefka sta v šali vprašali, če ti vlaki stojijo pri vsaki suhi slivi.

Vseskozi smo imeli pomoč, in prav zaradi tega se nihče ni jezil, če slučajno kaj ni šlo po načrtih. Veliko lepega smo videli, še več, kot če bi šli po avtocesti.

Ob enih smo se pripeljali v Portorož. Nekateri so tudi že vedeli, da se bomo peljali po strmem bregu navzgor. Naš g. Vanek je celo rekel svoji ženi, da je to Oljska gora, samo da ni tako visoka. Tam nisi mogel pustiti potovalke, ker se verjetno ne bi ustavila do morja ...

Jože je tako moral vleči dve potovalki in tudi meni je moral pomagati, saj se mi je vrtelo. Vsaka duša se je smejala in bili smo vsi dobre volje. Starejše udeležence letovanja pa so odpeljali z osebnim avtomobilom. Ko smo prišli na vrh, smo skoraj pozabili, kakšen lep razgled je na morje, dober kilometer smo bili vstran. Prispeli smo na cilj – Sončna hiša Karitas, Senčna pot 36, Portorož.

Z dobrim kosilom so nas pričakale prijazne kuharice. Usedli smo se za mizo in se prekržali, kot je govorila že naša prababica: blagoslov se zmoli pred jedjo in po njej. Solze so mi tekale od veselja, saj se ta lepa navada rada hitro pozabi, še posebej takrat, ko nas več ne bo. Po dobrem kosilu smo se spoznavali, z nekaterimi smo se že na vlaku pogovarjali. Z generalnim tajnikom g. Jožefom Kociprom se že dolga leta poznamo, saj moji ljudski pevci hodijo pet v Odrance.

Na tem letovanju smo tako bili prvič porabski Slovenci iz Števanovec in vse do Gornjega Senika. Zelo, zelo sem bila vesela, da je bila tako dobra družba. Moja prababica in stari starši, ki so me preživljali, so mi enkrat povedali: »*Otrok moj, kjer sta dva in molita, tam je tudi naš nebeški Oče in mati Marija.*« Prvi večer smo v naši mali kapelici molili rožni venec. Meni so skupne molitve zelo pri srcu, vidiš vesele obraze in tudi solzne.

Naši gostitelji, vodiči, animatorji so dobro vse organizirali. Na hodniku na tabli je bil napisan program celotnega dneva. Ob sedmi uri zjutraj telovadba, ob pol osmih zajtrk, potem je sledil sprehod do morja oz. kopališča, pozneje pa z avtobusom v Piran. Vsak večer smo skupaj molili rožni venec. Potem smo se odpravili na večerne sprehode.

G. Vaneka smo videli, kako se je odpravil v tunel, kjer se je pelo in plesalo. S svojim obiskom nas je počastil tudi generalni tajnik Slovenske karitas g. Imre Jerebic.

V Piran smo se peljali z avtobusom, lahko smo si ogledali zanimivosti tega lepega mesta. V četrtek zvečer smo bili pri sveti maši, saj je bil praznik – telovo. Bila je procesija, škoda pa, da je bil dež, in tako so morali prvoobhajanci znotraj cerkve sejati cvetje, pridružili so se jim tudi malčki iz vrtca. Lepo je bilo. Vsak dan so bili različni programi, tudi kopanje je bilo vsak dan. Dnevno je bilo določenih 5 ljudi, ki so bili dežurni, npr.: pomagali so pri pripravljanju zajtrka, večerje ... Posodo je pomival pomivalni stroj, vendar so pa morali posodo brisati in zlagati na svoje mesto in tako pomagati kuharicam. Red je moral biti. Starejšim in bolnim tega ni bilo treba delati. Jedli smo dobre, stare jedi, dobro solato, sladoled vsak dan. Udeleževali smo se skupnih iger, delavnic, skupnih molitev. Moram povedati, da je bilo v petih dnevih zelo pestro. Na programu se je našlo za vsakogar nekaj: molitve, sveta maša, tekme, igre, delavnice, izleti, spoznavanja ... V spomin se nam je vtisnilo mnogo prijetnih dogodkov in nova prijateljstva.

Bogat teden smo preživeli skupaj z našimi voditelji, animatorji. To so bili: ga. Anka z možem Janezom, Monika in Miran, ki je tudi zaigral na kitaro, prijazne kuharice in vsi tisti, ki so nam pripravili resnično lepe in bogate dneve. Celotne stroške bivanja, prevozne stroške (vlak, avtobus) je pokrila Škofijska karitas Murska Sobota na čelu z g. Jožefom Kociprom. Če sem koga pozabila omeniti, naj mi ne zameri. Vsem, ki ste nam na kakršenkoli način pomagali, en veliki Bog plati. Ne pozabimo na te skupne ure. Lepo smo se imeli.

V imenu nas iz Porabja Vas lepo pozdravljamo. •

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

- 7. 11. Kuharski tečaj – Krompirjevo testo, ob 10.00
- 12. 11. Ustvarjalnice – Krašenje sveč, ob 16.30
- 13. 11. Filmoteka – Marcelino, kruh in vino, ob 19.00
- 14. 11. Mamine urice – Skupina mamic na porodniški, ob 10.00
- 15. 11. Svetovalnica – Pomoč žrtvam nasilja, ob 10.00
- 18. 11. Kuharski tečaj – Domače testenine, ob 16.00
- 19. 11. Skupina za žalujoče – Umrješ, da živiš, vodi: Vinko Potočnik, ob 17.30
- 21. 11. Kateheza – Blagri in družbeni nauk Cerkve, ob 17.30
- 23. 11. Duhovna obnova – Sodelavci v dobrotelnosti, vodi: msgr. Metod Piriš, ob 9.00
- 25. in 26. 11. Dan odprtih vrat – Pomoč v skladišču Vrbje, ob 9.00
- 2. 12. Ustvarjalnice – Izdelovanje vizitk, ob 16.30
- 3. 12. Skupina za žalujoče – Ni smrt, kar nas loči. Vodi: prof. Alenka in mag. Drago Tacol, ob 17.30

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

- 4. 11. Srečanje Karitas vipavske dekanije in Postojnske DK
- 5. 11. Druženje generacij Ilirska Bistrica
- 6. 11. Srečanje Kraške DK
- 7. 11. Tajništvo DK Ilirska Bistrica
- 12. 11. Srečanje DK Idrija Cerkno in Tolminske OK
- 22. 11. Osrednja prireditve ŠK ob tednu Karitas, Zemono pri Vipavi
- 24. 11. Srečanje sodelavcev Postojnske DK
- 26. 11. Srečanje Goriške OK
- 27. 11. Romanje na Ponikvo in Klic dobrote
- 28. 11. Dan odprtih vrat

ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

- 4. 11. ob 18.00 Maša za vse pokojne sodelavce in dobrotnike Karitas v župnijski cerkvi Vseh svetih na Žalah. Maševal bo ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik.
- 7. 11. ob 19.00 predavanje dr. Andreje Poljanec z naslovom »Nasilje – odločno NE« v Cerknici.
- 21. 11. ob 17.00 predavanje dr. Andreje Poljanec z naslovom »Nasilje – odločno NE« na Brezjah.
- 28. 11. ob 17.00 predavanje dr. Marka Pišljara z naslovom »Kako izboljšati motivacijo za zdravljenje odvisnosti od alkohola« v Ljubljani.

ŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

- 9. 11. Duhovna obnova za sodelavce Karitas na Ptujski Gori

ŠKOFIJSKA KARITAS NOVO MESTO

- 8. 11. 5. dobrotelni koncert ŽK Črnomelj z naslovom »Podajmo si roko upanja« ob 19.00 v Kulturnem domu Črnomelj
- 14. 11. ob 17.00 v Baragovem zavodu – Izobraževalni večer ŠK Novo mesto z naslovom »Kako izboljšati motivacijo za zdravljenje odvisnosti od alkohola«, predavatelj dr. Marko Pišljar

MEDNARODNI SEMNAR

**KARITAS PROTI TRGOVINI Z LJUDMI: BREZ MEJA
BREZ OKOV**
**CARITAS AGAINST HUMAN TRAFFICKING: NO BOUNDARIES
NO CHAINS**

Trgovina z ljudmi je kriminalno dejanje proti človeški družbi, je izkoriščanje ljudi v spolne in delovne namene, za odstranitev organov, služabništvo, beračenje, drobn kriminal in v druge namene. Trgovina z ljudmi je proces, ki se začne z naborom in se konča z izkoriščanjem ljudi.

Trgovina z ljudmi je v smislu dobičkonosnosti tretja največja kriminalna dejavnost takoj za ilegalno prodajo orožja in drog. Nič manj kot 800.000 je verjetno žrtev trgovine z ljudmi na leto.

Slovenska karitas je 18. oktober, evropski dan boja proti trgovini z ljudmi, obležila z dvodnevni **mednarodni seminarjem Karitas proti trgovini z ljudmi: brez meja, brez okovov**, ki je potekal 17. in 18. oktobra v Ljubljani. Kot že ime pove, smo se zbrali v duhu dobrega sodelovanja in z namenom krepitve nadaljnjega medsebojnega povezovanja v dobro žrtev trgovine z ljudmi ter večje učinkovitosti preventivnih aktivnosti. Da smo resnično bili brez meja, priča dejstvo, da je bilo zastopanih sedem držav: Italija, Avstrija, Hrvaška, Bosna in Hercegovina, Albanija, Slovaška in Slovenija. Šestinšestdeset zbranih udeležencev je dobilo dober vpogled v krutost pojava trgovine z ljudmi ter v to, kako Karitas v različnih državah pomaga žrtvam, bije nenehni boj med dobrim in zlim ter ozavešča o človeškem dostojanstvu in pravici vsakega posameznika do svobode. Tuji in slovenski gostje so predstavili zakonodajni okvir boja proti trgovini z ljudmi, preventivne aktivnosti, sodelovanje med organizacijami, pomoč žrtvam v okviru oskrbe in reintegracije ter preventivne akcije za zmanjševanje števila žrtev in povpraševanja po storitvah, izhajajočih iz trgovine z ljudmi. Ga. Irina Nikolaeva Todorova, specialistka za boj proti trgovini z ljudmi pri Mednarodni organizaciji za migracije, je *kot dejavnike, zaradi katerih oseba postane žrtev trgovine z ljudmi ali je bolj ranljiva za takšno zlorabo, izpostavila splošno pomanjkanje priložnosti, revščino in feminizacijo revščine, pomanjkljivo izobrazbo, brezposelnost, spolno diskriminacijo, nasilje v družini, življenje v disfunkcionalnih družinah, vpliv migracijske politike in pomanjkanje priložnosti za zakonito migracijo*. Vsakdo izmed nas lahko vpliva na zmanjšanje trgovine z ljudmi, če smo o njej informirani in pojav trgovine z ljudmi prijavimo pristojnim organom, če kupujemo odgovorno (se vprašamo, kaj se skriva za stvarmi, ki jih kupimo) in spodbujamo zasebna podjetja k

družbeni odgovornosti, etičnosti zaposlovanja ter sprejemamo migrante kot enakovredne osebe, ki iščejo zase in pogosto za svojo družino priložnost za človeka dostojno življenje.

Nikogar od nas ni pustilo ravnodušnega pričevanje s. Silke Malmann iz Karitas Celovec, Avstrija, o popredmetenju žensk, ki jih zlorablajo v seksualnem turizmu ter ponujajo s popustom v t. i. »veselih uricah«. Realnost pojavnosti zlorab trgovine z ljudmi je vse navzoče pretresla. Ga. Laura Pensa iz Karitas Videm, Italija, je predstavila raziskavo o uporabnikih seksualnih storitev prisilnih prostitutk. Izkazalo se je, da so to povprečni poročeni družinski očetje, ki svojega vedenja ne obravnavajo kot greh in za svoje vedenje krivijo nekoga tretjega (npr. ženo). Slednje je nam vsem, ki delamo z žrtvami, v velik razmislek, koliko dela nas še čaka v krogu verujočih, da bomo zmanjšali povpraševanje po

tovrstnih storitvah. Saj se pojav trgovine z ljudmi, kot že samo ime pove, vede tržno. Ko ne bo več povpraševanja, tudi zlorab ne bo več.

Skozi celoten seminar pa je odzvanjalo posebno poglavje trgovine z ljudmi: trgovina z otroki. Otroci kot najranljivejši del družbe prihajajo čedalje bolj v ospredje, saj predvsem s prisilnim beračenjem in s prisilo v druga kazniva dejanja prinašajo »lastnikom« velike dobičke. Ivana Kozina s Karitas Bosne in Hercegovine je predstavila njihove aktivnosti za preprečevanje le-tega. Predstavnice Karitas Albanije pa so osvetlile rezultate dvoletnega projekta, ki so sad tvornega sodelovanja Karitas iz desetih držav. Z rdečo nitjo kampanje: **»Glej. Misli. Ukrepaj. Tvoj denar hrani trgovino z otroki.«** so opozarjali na otroško beračenje, ki ga je tudi v Sloveniji vse pogosteje opaziti.

Ob koncu je Slovenska karitas predstavila svoje delovanje na področju pomoči in zaščite žrtev trgovine z ljudmi ter dobrega sodelovanja z redovnicami in prostovoljci. Do danes smo pomagali 65 osebam, moškim in ženskam, žrtvam prisilne prostitucije, prisilnega beračenja in služabništva. Izpostavljena je bila tudi misel blaženega Janeza Pavla II., da **je trgovina z ljudmi žalitev za temeljne vrednote, ki si jih delijo vse kulture in narodi.**

Seminar je zaključil generalni tajnik Slovenske karitas, Imre Jerebic; meni, da je bilo izobraževanje uspešno, saj smo se skupaj uglasili in začutili z žrtvami trgovine z ljudmi ter bili nagovorjeni, da še naprej sejemo semena spoštovanja človekovega dostojanstva in zagovornišva ter da je ključ reševanja tega sramotnega pojava v dobrem sodelovanju in povezovanju. •

UMETNIKI ZA KARITAS v Bruslju, srcu Evrope

Jožica Ličen

Sodelavci Slovenske in Škofijskih karitas smo bili povabljeni v Bruselj, kjer smo obiskali Evropski parlament, Slovenski pastoralni center in Caritas Europa. Glavni cilj potovanja pa je bilo odprtje prodajne razstave likovnih del, ki so nastala v 19. mednarodni likovni koloniji Umetniki za Karitas. V ta namen je v nedeljo, 29. septembra, v Bruselj šel poln avtobus umetnikov – avtorjev razstavljenih del in sodelavcev Karitas. O umetnikih vedno pravimo, da združujejo lepo in dobro, zato je tokratno druženje obogatilo tako umetnike kot tudi sodelavce Karitas.

V ponedeljek smo si pod vodstvom Andreja Černigoja, asistenta gospoda Peterleta, najprej ogledali nekatere znamenitosti Bruslja in obiskali Slovenski pastoralni center, kjer nas je gostoljubno sprejel

župnik Zvone Štrubelj in kjer smo imeli tudi skupno bogoslužje. V Evropskem parlamentu je Klemen Žumer, svetovalec Evropske ljudske stranke, predstavil zgodovino in delovanje Evropske unije. O vlogi evropskih poslancev in načinu dela je spregovoril Lojze Peterle, ki je tudi odgovarjal na zastavljena vprašanja. Sledil je še obisk Caritas Europa in odhod na Stalno predstavništvo RS pri EU na odprtje prodajne razstave Umetniki za Karitas.

V lepih galerijskih prostorih predstavništva bo do konca oktobra razstavljenih 50 likovnih del 39 različnih avtorjev, ki so sodelovali v 19. mednarodni likovni koloniji Umetniki za Karitas. Poleg sodelavcev Karitas in umetnikov je bilo prisotnih tudi veliko Slovencev, ki živijo in delajo v Bruslju. V pozdravnem nagovoru je veleposlanik dr. Rado Genorio, stalni predstavnik RS pri EU, izrazil veselje nad razstavo v njihovih prostorih, kjer se dnevno srečujejo številne skupine, ki obiščejo Bruselj. O razvoju Karitas v Sloveniji je spregovoril generalni tajnik Slovenske karitas Imre Jerebic, o geslu razstave Pridite in pogledjte pa ravnatelj Škofijske karitas Koper in predsednik Komisije za karitativno dejavnost Matej Kobal. Projekt Umetniki za Karitas sem s karitativnega vidika predstavila Jožica Ličen

in povedala, da je v dosedanjih katalogih Umetniki za Karitas zapisanih 1286 imen avtorjev, ki so sporočilo o umetnosti in dobroti v slovenskem prostoru ponesli prav na vse celine našega planeta, ter da je v vseh kolonijah nastalo 1980 likovnih del, od katerih jih 1250 že krasi stanovanja ali poslovne prostore kupcev, ostala so postavljena na stalnih razstavah ali potujejo. Umetnostna zgodovinarica in likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn je projekt predstavila z umetniškega vidika in povedala, da se je trdno zasidral v slovenski in svetovni likovni prostor, saj so v njej sodelovali tudi profesorji različnih likovnih akademij, Prešernovi nagrajenci ali drugače uveljavljeni slikarji in kiparji. Razstavo je odprl evropski poslanec Lojze Peterle, ki je med drugim rekel: »Hvala, ker ste prišli v srce Evrope z odprtim srcem, da pomagata ljudem v stiski.« Opozoril je tudi, da je za stanje revščine v neki deželi odgovorna tudi politika, ter se zavzel za odgovorno vladanje in se pošalil, da ima Karitas veliko dela takrat, ko slabo dela politika.

Večer je obogatil povezovalac programa in strokovni sodelavec projekta Umetniki za Karitas Jože Bartolj, ki je predvsem poudaril drugačnost projekta Umetniki za Karitas, saj Karitas s kolonijo ne ustvarja lastne zbirke umetnin, temveč s pomočjo sodelujočih umetnikov širi med ljudi kulturo lepote in dobrote. Prisotne sta navdušili tudi glasbeni umetnici sopranistka Pia Brodnik in citrarka Dami-

jana Praprotnik. Ob koncu programa je bila video projekcija nastajanja likovnih del na Sinjem vrhu nad Ajdovščino, tudi delo udeleženca kolonije Bogdana Sobana. Prisotni so nazdravili s protokolarnim vinom Občine Ajdovščina, kulinarčna gostiteljica večera pa sta bila Irma in Hieronim Vidmar s Sinjega vrha, kjer se od samega začetka leta 1995 dogaja likovna kolonija Umetniki za Karitas. Za pokušnjo sladkih dobrot iz slovenskega prostora so poskrbele sodelavke Karitas. Že prvi večer so nekatere slike dobile nove lastnike, sklad Materinski dom Karitas pa nove darovalce.

Ob koncu bi rekla samo to, da sem ponosna, da je večina strokovnega in laičnega dela v zvezi s kolonijo in prodajnimi razstavami opravljenega v duhu Karitas – prostovoljno in z veseljem. In za organizacijo in izpeljavo devetnajstih kolonij ter 196 prodajnih razstav tega ni malo. Prepričana sem, da je tudi zaradi tega kolonija prepoznavna v širokem kulturnem in umetniškem prostoru ter ostaja živa priča darovanja talenta in časa za sočloveka. Sicer pa, pridite in pogledajte: 22. novembra na dvorcu Zemono, v božičnem času v italijanski Gorici, januarja v Ljubljani, februarja v Mariboru ... •

POMEN KOMUNIKACIJE ZA SOCIALNO VKLJUČEVANJE

Miha Starešinič, Vključen.si

V današnjem času je v družbi vedno večji socialni razkorak. Pomanjkanje razumevanja in sočutja je prisotno na vsakem koraku. Žal tudi država težko prisluhne potrebam najbolj odrinjenih na rob družbe, saj razmere, ki vladajo v razvitem svetu, ne omogočajo večjih finančnih vložkov v socialne programe, ki zmanjšujejo stiske ljudi. Vedno več ljudi se zaradi načina življenja, ki nam ga narekuje sodoben kapitalistični sistem, peha za osebno srečo, ki pa družbi ne omogoča razvitja visokih etičnih načel.

Vse preveč poudarka je na individualizmu, ki prinaša pomanjkanje sočutja do tistih, ki si zaradi različnih dejavnikov ne uspejo priskrbeti osnovnih sredstev za dostojno življenje. Ena od večjih preprek, ki ne omogoča ustreznega razvoja družbe, je pomanjkanje ustrezne komunikacije. Vedno več socialno izključenih je odrinjenih na rob družbe, kjer njihovi problemi niso slišani, kjer je njihov krog izključenosti sklenjen in so obsojeni na izolacijo.

NVO s področja socialnega vključevanja so mnogokrat edine, ki preprečujejo, da bi se krog izključenosti drastično povečal. S svojimi programi omogočajo, da se tisti, ki potrebujejo pomoč, obr-

Foto: Živa Stiglic

nejo nanje in preko njihovih programov ponovno integrirajo nazaj v družbo. S tem omogočajo, da se ponovno vzpostavi »komunikacija« med posameznikom in družbo, v kateri je želja in pravica vsakogar imeti možnost živeti dostojno življenje.

Ustrezna komunikacija v družbi je zelo pomemben dejavnik pri prepoznavanju razlogov za vedno večjo socialno izključenost in s tem tudi za preprečitev le-te. Treba se je zavedati, da komunikacija ni samo verbalna in da včasih neustrezna neverbalna komunikacija še bolj trdno poveže krog socialne izključenosti. Že sama stigma, ki je prisotna v družbi, pogledi mimoidočih, nezainteresiranost družbe velikokrat prisilijo posameznika, da se izogiba kontakta in išče drugačne poti do zadovoljitve osnovnih potreb.

Socialno izključeni – revni, starejši, brezposelni, brezdomci, begunci, bolni, invalidi – potrebujejo sogovornika, ki jim lahko omogoči normalno integracijo v družbo. Z ustrezno komunikacijo jim NVO pomagajo porušiti »socialni zid«, ki jih stigmatizira. V današnji družbi NVO v imenu socialno izključenih poskušajo komunicirati z družbo, saj so komunikacijske spretnosti ključne za vzpostavitev korektnih, celo kvalitetnih odnosov, ki omogočajo zmanjševanje socialne izključenosti v družbi.

Komunikacija in komunikacijske spretnosti so v današnjem času nepogrešljiv del človekovega vsakdana, absolutno nezanemarljive pa so tudi pri delu NVO. Obvladovanje komunikacijskih spretnosti omogoča NVO kvalitetno strokovno delo z uporabniki ter spretnejšo komunikacijo z mediji in javnostjo.

Zato želimo v mreži za socialno vključenost Vključen.si NVO olajšati komunikacijo z odločevalci, mediji in gospodarstvom ter NVO usposobiti za kvalitetnejšo komunikacijo z uporabniki. Tako smo izvedli delavnico »Retorika in PR – socialna izklu-

čenost«, ki je med NVO požela veliko navdušenja, v primeru večjega zanimanja pa jo bomo ponovili še drugod po Sloveniji. Če se delavnice želite udeležiti, nam pišite na info@vkljucen.si. Sporočite nam lahko tudi, kakšnih delavnic si še želite ter kako vam lahko pomagamo pri vašem delu. Povezani in združeni lahko socialno izključenim skupaj omogočimo čim hitrejšo integracijo nazaj v družbo. •

NA STEŽAJ ODPRTA VRATA TERAPEVTSKE SKUPNOSTI SOSTRO

Urška Kelvišar

Kljub temu da smo še zelo mlečnozobi otrok, niti štirih let še ne štejemo, je za nami že tretja selitev, a upamo in verjamemo, da bomo tokrat tu pognali korenine! Naša terapevtska skupnost z uradnim nazivom **Terapevtska skupnost za zasvojenost s pridruženimi težavami v duševnem zdravju, skrajšano Dvojne diagnoze** ali pa kar Terapevtska skupnost Sostro, že četrto leto deluje v okviru **Zavoda Pelikan Karitas**. Lahko se pohvalimo, da je naš program prvi tovrstni in edini v Sloveniji, ki celostno pokriva potrebe in urejanje življenja odvisnih od drog ali alkohola, v kombinaciji z duševno boleznijo, ki so se odločili za spremembo svojega življenja brez opojnih substanc, z odpovedjo najbolj mikavnemu – z abstinenco. Naši kandidati niso primerni za klasične komune, saj se kot osebe s težavami v duševnem zdravju ne morejo in ne smejo odpovedati zdravljenju, ki jim jih predpisujejo psihiatri in s katerimi lepo urejajo svojo bolezen. Toliko čisto na kratko o samem programu.

Za nami sta dva zelo uspešna dneva odprtih vrat. V nedeljo, 29. Septembra, smo vrata prvič odprli za naše sokrajane, za ljudi, ki so naš program že na samem začetku podprli, čeprav nas sploh niso poznali. Lahko bi polni predsodkov in raznih strahov preprosto zavrnil predlog o tem, da se v njihovi sredi, v prostorih župnišča, v sicer ločenem delu hiše, naselijo »džankiji, pijanci in duševci«. Vsem vam, ki ste nas podprli, se imamo zahvaliti, da smo danes tukaj, da lahko izvajamo naš program. Brez vaše podpore ne bi mogli prispevati k boljšemu življenju, k spremembi, spreobrnjenju teh osmih življenja vrednih oseb, ki ste jih imeli možnost tudi spoznati. Njim in še mnogim, ki prihajajo za njimi.

Kot je na dnevu odprtih vrat povedal naš strokovni vodja programa mag. Drago Sukič, smo kot Jožef, Marija in malo dete Jezus; hodili smo iz kraja v kraj in iskali prenočišča, končno smo našli svoj hlevček, svoj novi pravi dom, kjer se čutimo lepo

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

vključen.si

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

sprejete, kjer se počutimo varne. Ob tej priložnosti smo tudi imeli blagoslovitev oz. žegnanje naših prostorov, za kar smo prosili sostrskega g. župnika Aleša Tomaševiča. Tudi in predvsem njemu smo iskreno hvaležni za vse tople in spodbudne besede in dejanja, da je na samem začetku oral ledino in bil prvi, ki je verjel v nas, nagovoril sokrajane in nam pripravil tople jasli! Pa tudi naprej ostaja naš zvesti Prijatelj, duhovni učitelj in spremljevalec! Aleš, boglonaj tisočkrat!

Na drugem, uradnem dnevu odprtih vrat, 3. Oktobra, pa so med nas prišli in nas nagovorili tudi generalni tajnik Slovenske karitas g. Imre Jerebic, predstavnica Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ga. Marjeta Ferlan Istinič, v. d. direktorja Zavoda Pelikan Karitas g. Zvonko Horvat Žnidaršič, strokovni vodja programa Drago Sukič, besedo pa so dobili tudi naši kandidati, ki so nam predstavili dnevni red skupnosti, kaj so v tem času pri nas dosegli in v čem vidijo smisel programa ter zakaj so danes tu.

Oba dneva sta minila zelo lepo, sproščeno, spontano. Lepo je bilo seči v roke ljudi, ki jih sploh ne poznaš, veš pa, da so tam zato, ker jim ni vseeno in nas spodbujajo. Najlažje je seveda naše kandidate obsojati. Toliko težje pa je vanje zaupati, jim dati novo priložnost, občutek, da so vredni in da jih

čaka boljše življenje, le zaupati morajo – predvsem vase – in začeti delati drugače, boljše. Ker v krščanskem duhu v naših kandidatih ne vidijo le »džankijev, pijancev in duševcev«, ampak osebe, ki so imele težko preteklost, ki so iz različnih razlogov posegle po prepovedanem, omamnem, kar jih je vodilo v odvisnost. Preteklost jih zaznamuje, seveda jih, nanjo nikakor niso ponosni, tega se zavedajmo! Mnogi so izgubili največ – zaupanje najbližjih! To je najtežje, kar morajo preživljati in nenazadnje sprejeti z vso svojo odgovornostjo. A tu se ne konča! Z zaupanjem vase morajo zgraditi novo osebnost, dokazati naprej sebi, da se resnično želijo in zmorejo spremeniti. Ko to začnejo tudi dejansko živeti in se osvobodijo bremena preteklosti, si odpustijo, takrat se začne nov začetek. Takrat se dogajajo mali čudeži odpuščanja tudi v odnosu do bližnjih, tisto, kar je

Vse fotografije: Arhiv TS Sostro

bilo porušeno v odnosih, se počasi, a vztrajno začne spet graditi. Tako nastane novi človek, vreden spoštovanja in dostojanstva. Seveda pa je to delo, trdo in najtežje delo na sebi, z mnogimi odpovedmi in žrtvami!

Še danes nam v ušesih odzvanjajo iz nešteti ust izrečene besede: **»Vztrajajte! Pogumno naprej! Le korajžno, super ste! Imate težko delo, ampak super vam gre, dobro delate! V mislih smo z vami ...«** in še mnogo drugih. Res je, ne poznamo se, a čutimo, da ste naša družina!

Hvala vsem in vsakemu posebej, ki čutite z nami, nas podpirate in se na nas spomnite v molitvi! Tega smo potrebni! Skupaj nam bo uspelo!

SEMINAR KARITAS 2013 »VERJAMEM VATE«

Mojca Kopic

22

Sodelavci in prostovoljci Karitas smo se v okviru dvodnevni seminarjev Karitas »Verjamem vate« pridružili razmišljanju v povezavi z evropskim letom aktivnega državljanstva in letom vere. Ob tem želimo spodbuditi sodelavce in prostovoljce Karitas k razmišljanju, kako so lahko v tem letu kot prostovoljci aktivni državljani.

V okviru programa seminarjev Karitas smo v petek zvečer pripravili okroglo mizo z naslovom »Aktivni državljan«, v okviru katerih smo izpostavili **vprašanje, kako iz posameznika, družine, skupnosti in lokalne skupnosti gradimo državo.**

Različni gosti so na Mirenskem Gradu, v Veržeju in Celju vsak s svojega pogleda predstavili, kaj je zanje aktivno državljanstvo. Vsi so poudarili, da je zelo pomembno sodelovanje med različnimi institucijami, kar je priložnost drug za drugega. Pri vsem tem pa je pomembno vključevanje mladih. Gostje okroglih mize so poudarili, da za družbeno aktivnost človek potrebuje tri stvari, ki so: **čas, verjeti moramo v tisto, kar delamo, in pogum.** Če imamo vse te tri stvari, imamo vse, kar potrebujemo, da bomo delali dobro. In mi kristjani imamo čudoviti dar za doseganje tega, to je molitev. Pri svojem delu potrebujemo srce odprtost. To, da si aktiven državljan, imaš v sebi. Predvsem pa je pomembno, da k aktivnosti in vključevanju v družbo spodbujamo mlade. Poudarjena je bila misel, da **sveta ne bomo spremenili, lahko ga pa spreminjamo.**

Najtežje pri delu je vsakega izmed nas in vse delo, ki nas čaka, priporočiti v Božje varstvo. Karsneje pa je treba verjeti in zaupati v to, da bo delo opravljeno najboljšje. Prostovoljec, ki dela za ljudi v svojem okolju, dela za občane in hkrati državljane. Tako smo aktivni državljani, ko stiske vidimo, jih zaznamo in rešimo na tak ali drugačen način. Vsak v svojem okolju, po svojih zmožnostih.

Sobotni dan seminarjev Karitas pa je bil v znamenju gesla **»Verjamem vate«**, pod katerim je na Mirenskem Gradu in v Veržeju potekalo predavanje dr. Stanka Gerjolja z naslovom **Karitas v letu vere**, v katerem je spregovoril: »Poleg vere, ki se nanaša neposredno na naš odnos z Bogom, je pri karitativnem delu pomembno tudi zaupanje, da Bog lahko transformira (spremeni) človeka, ki mu je namenjena naša pomoč. Jezus v svoja čudežna dejanja navadno redno vključi sodelovanje tako "okolice" kot prizadetega. Le zaupanje v človeka v stiski ga

lahko spremeni, in prav v dimenziji, ki vključuje vero v Božjo pomoč in zaupanje človeku, se Karitas kot ljubezen do bližnjega razlikuje od običajnih altruističnih oblik pomoči.« V Celju pa je p. Silvo Šinkovec pod istim naslovom razmišljal sledeče: »Srečanje z drugim človekom se zgodi v tišini srca. In šele potem, ko smo se povezali z Ljubeznijo samo. Božji Duh nas povezuje kot brate in sestre. Vera postane Luč, ki sveti v temi našega bivanja. Ta Luč razsvetljuje temine naših bratov in sester. Z Lučjo vere se jim lahko približamo na način, kot se nam približuje Jezus sam, nas zdravi, tolaži, krepi in opogumlja.«

V nadaljevanju so o svoji **poklicanosti v Cerkvi** spregovorili Peter Pučnik, Lojze Ratnik in Damjan Ratajc, kako črpajo moč in vir za dajanje Božje Ljubezni drugim. In prav mir, veselje in odpuščanje v svojem srcu je tisto, kar lahko deliš naprej.

Da so mediji ogledalo družbe, obenem pa imajo izjemno moč sporočanja, sta spregovorila mag. Vid Stanovnik in Peter Perše. V Celju pa je spregovorila Silvestra Sadar s poudarkom, kakšna je njena poklicanost v družbi. Predvsem je izhajala iz misli »povej mi, kdo je tvoj prijatelj, in povem ti, kdo si«, »povej mi, kaj in kako delaš z ljudmi, in povem ti, kakšen je tvoj bog«. Tu se začne in konča naša »verska pripadnost«.

Seveda pa so imeli možnost spregovoriti tudi udeleženci seminarja, ki so v delavnicah razmišljali, kako njihova Karitas sodeluje z drugimi institucijami v domačem okolju.

Za vsakega izmed udeležencev na seminarjih se je prav zagotovo našel odgovor na vprašanje, ki si ga je pred seminarjem postavil. •

SREČANJE DOBROTNIKOV, KI DRUŽINAM V AFRIKI OMOGOČAJO DOSTOJNO ŽIVLJENJE

Jana Lampe

21. avgusta je v Zavodu svetega Ignacija v Ljubljani potekalo tretje tradicionalno srečanje za dobrotnike, ki preko akcije **Z delom do dostojnega življenja** podpirajo revne družine v Afriki. Srečanje smo začeli s sveto mašo. Daroval jo je mag. Božo Rustja, glavni urednik revije Ognjišče, ki že od vsega začetka podpira to dobrodelno akcijo. Pri maši smo se spomnili tudi vseh drugih darovalcev, ki se srečanja zaradi starosti, bolezni ali drugih dejavnikov niso mogli udeležiti, ter tudi vseh naših misijonarjev, s katerimi sodelujemo, in družin v Afriki, ki jih podpiramo. Sledilo je srečanje in sproščen pogovor z **misijonarko Bogdano Kavčič**, v sodelovanju s katero smo od leta 2010 naprej podpirali revne družine v Kigaliju v Ruandi, da so starši (predvsem matere na tamkajšnjem misijonu) pri sestrah dobili delo in plačilo zanj in s tem možnost za dostojnejše preživetje svojih družin. Sestra Bogdana je najprej povedala, kako smo skupaj začeli s to akcijo, kakšna različna dela opravljajo revne žene ter da njihove družine s pomočjo iz Slovenije lepo napredujejo, da so se nekatere že izkropale iz najhujše revščine. Sestra Bogdana pa sedaj že eno leto deluje v Centralnoafriški republiki v kraju Safa. Revne družine na njenem novem misijonu bomo začeli podpirati v letošnjem letu. Sestra je v zadnjem delu

srečanja odgovarjala na vprašanja udeležencev, ki jih je zanimalo predvsem, kako ljudje tam živijo vsakdanje življenje, kaj vsakodnevno jedo, kako je z njihovim verovanjem, porokami itd., in so se ob Bogdaninih pripovedovanjih o tem tudi večkrat nasmejali. V tem delu se nam je pri pogovoru pridružil tudi **p. Jože Mlinarič**, misijonar iz Burundija, ki je na obisku v Sloveniji in s katerim smo v preteklem letu sodelovali pri gradnji šole. Sestra Bogdana je ob koncu prijetnega druženja izrazila veliko hvaležnost vsem slovenskim družinam za njihovo dobrosrčnost in pomoč afriškim družinam. Prav tako smo hvaležnost izrazili tudi sodelavci Slovenske karitas, ki upamo, da bomo v sodelovanju s slovenskimi misijonarji in ob dobrosrčnosti slovenskih družin na tak način lahko v prihodnosti podprli še več družin v Afriki in jim s tem omogočili dostojno življenje. Imre Jerebic je povabil udeležence, naj k tej solidarnosti spodbudijo tudi druge. Naj zaključim s pregovorom iz Burundija, ki nam ga je povedala s. Bogdana: **»Tam, kjer je ljubezen, se s kožo ene bolhe lahko pokrije tudi 5 ljudi.«**

Vsi, ki bi želeli sodelovati v tej akciji, se lahko obrnejo na Slovensko karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana, tel.: 01 30 05 960, info@karitas.si. Hvala iz srca! •

*V svojem življenju
ne moremo
narediti velikih
stvari, lahko pa
lahko naredimo
male stvari z
veliko ljubezni.*

(bl. Mati Terezija)

VERJAMEM VATE

*Verjamem ti,
hočem s teboj, moj brat,
vsak bo zares bogat
in le tako te ljubil bom.*

***Verjamem VATE, ker dobro vem,
da si tak, meni in vsem enak
da sam boš naredil korak.
Verjamem vate in rad pomagal ti bom,
ker dobro vem, da tako te ljubil bom.***

*Verjamem ti.
Zjasnila bova mrak.
Jaz bom domači prag.
Vem, da tako te ljubil bom.
Verjamem ti,
objel te bom, to vem,
srce, roke odprem.
Vem, da tako te ljubi Bog.*

***Verjamem VATE, ker dobro vem,
da si tak, meni in vsem enak,
da sam boš naredil korak.
Verjamem vate in rad pomagal ti bom,
ker dobro vem, da tako te ljubil bom.***

(Alojzij Štefan)

QR koda za dostop do
Žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.

ISSN 1581-5528

9 771581 552004